

[Askjær Jørgensen]

og jeg mener altså på dette område, at det er totalt overflødigt forbrug. Der er jeg uenig med ministeren, forstår jeg. Det er så markedet, at vi ikke har samme synspunkter. Så må vi jo tage ad notam, at det er tingenes tilstand.

Melchior (CD):

Da jeg ser, at ministeren skal op at svare én gang til, vil jeg gerne knytte et tillægs-spørgsmål til.

Jeg tager udgangspunkt i det, ministeren sagde, og som jeg er helt enig med ham i, nemlig at der også er meget at gøre for danske børn. Jeg har set i aviser, at en partifælle til hr. Askjær Jørgensen går livligt ind for, at forældre har ret til at slå deres børn. Jeg vil gerne spørge ministeren, om man ikke finder, at det er 1 mill. kr. værd, hvis man kunne få nogle titusinder af forældre oplyst om, at de skal lade være med det.

Formanden:

Spørgsmålet var på kanten af det, som den oprindelige spørger har stillet spørgsmål om.

Socialministeren (Erling Jensen):

Og det vil svaret derfor også blive.

Det er min opfattelse, at 1 mill. kr. formentlig er i underkanten af, hvad dette land skulle anvende og kan anvende, hvis vi i 1979 skal have en fornuftig debat om alle aspekter af børns tilværelse, der er mere omfattende og mere dybtgående, end den har været indtil da. Det er min hovedforhåbning med børneåret, det er også sagt til hr. Askjær Jørgensen.

Vi skal ikke benytte børneåret til at hobe løsninger sammen, der kunne være kommet forinden. Vi skal heller ikke bruge børneåret til at hobe løsninger sammen, der vil afstedkomme en efterfølgende pause, og som føres frem, før de er modne. Vi skal bruge børneåret til en bedre gensidig orientering, en større debat, og derfor forhåbentlig til en større forståelse for børns forhold, som kan være egnede til større og bedre fremstød fremover.

Når jeg omtalte i mit første svar til hr. Askjær Jørgensen, at der af bevillingen til drift af børneårssekretariatet også var afsat et mindre beløb i finansåret 1980, altså efter udløbet af børneåret, så kan jeg tilføje – hvad der vil glæde hr. Askjær Jørgensen – at

disse midler bl. a. skal benyttes til tilvejebringelse af et overblik, formentlig i form af en beretning over de samlede aktiviteter i børneåret. Af denne oversigt vil naturligvis også omfanget af de berørte offentlige myndigheds indsats komme til at fremgå.

Lad mig så igen om det specielt administrative gentage, at vi sidder ikke til daglig i socialministeriet og beskæftiger os med administration af børneåret. Det sker i det særlige sekretariat, der er oprettet af samme grund, medmindre det da skulle dreje sig om besvarelse af spørgsmål stillet her i spørgetiden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

12) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren i denne samling stille forslag om ændring af loven om særlig indkomstskat (kapitalvindingsskat) og overveje at lade ændringen få tilbagevirkende kraft?«
(Spm. nr. 437).

Skriftlig begrundelse.

Den gældende lov om særlig indkomstskat virker i almindelighed uheldigt i mange ejendomshandeler, men særlig urimelig kan skatten virke, når der er tale om ekspropriationsforretninger, hvor ejeren jo af samfundshensyn er tvunget til at afstå sin ejendom.

Da folketinget tidligere har gennemført lettelser i loven om særlig indkomstskat med tilbagevirkende kraft, vil det være rimeligt at overveje dette på ny.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Det fremgår ikke direkte af spørgsmålet, hvad det er, hr. Bernhard Baunsgaard har tænkt på med hensyn til ændringer, men det fremgår jo i nogen grad af begrundelsen, hvor det særligt er præciseret, at det er, når der er tale om ekspropriationsforretninger, hvor ejeren af samfundshensyn må forlade eller afstå hele sin ejendom. Det er særlig det problem, går jeg ud fra, at hr. Bernhard Baunsgaard vil have drøftet under dette spørgsmål.

Jeg kan sige, at jeg er helt enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at når en ejer af en